

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 225**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Lördags morgon.

Käraste!

I går fick jag ett mycket tråkigt telegram från dig. Jag förstår ej, men om du ej i kväll gör mycket hindrande skäl, så tycker jag det vara, som det nu är. Jag har varit mycket glad åt den. Det tog sig bra ut. Just nu har Korrekturen på den Rommit, och jag kan ju låta bli att nämna af det till i kväll, sedan du skrifvit. Jag skrifver Rommit i lif och dikning, det ser bättre ut, ej väu och Rummit, det är ej så stilt på långt när.

Ditt ordinarii, värtade bref kom ej igår, så att jag blifvit riktigt skrämd, först telegrammet och nu intet bref, jag väntade ej hvad jag gjort dig. Men nu kom då brefvet och det var mycket bra, men tillryggan - - jag skal intet säga, förvänta i afton, bara att jag är mycket ledsen.

Det var inte något tråkigt bref alls, det var mycket söt. Men tänker jag, att vi komma att hålla ihop till en ålderdom, för mig åtnimningen finner det intet val. Jag kan förstå, att vi göra klokt, som hålla samman, men det betyder i verkligheten något ingenting för mig, utom det är så, att jag inte kan annat. Parolen är som naturligen inte så rika på människor.

Jag vet också, att jag vänt några timmar på berömdets några högre än du, men så vidt jag kan se kommer du efter allt du finner, det tycks bara vara, att det går långsammare en smula för dig, men nog kommer du upp. Jag tycker att det är mycket tröste rikat om du tycker, att jag nu kan vara säker på att min gemenskap skall gå fri för Asien, men det tror jag ej mycket själf. Det är ett för stort prof, det kan han ej genomgå. Däremot kan jag ej förstå varför han ej skulle bli nöjd med sin novell. Det är möjligt att han ej skrifver själf om någon af våra böcker, men skrifver han om dig, kommer han att vara hygglig, om inte för annat, så för att han skref i samlingen i fjol själf.

Naturligtvis skulle jag önska att det ej puffades för ett arbete, som är så enkelt som mitt. Jag vill bra gärna att ej människor skulle göra mig så öfverdrifna förställningar. Men det är väl i Rommit och de 6000, som välta detta. Jag skulle nu nämna tillryggan

Min kammarer om i det välsignade telegrammet kommit i vägen
Jag har nu varit reserouen öfver Öfjällen, mycket bra be-
römm, men mycket synd att Oscar kallade om innehålllet, som
är grefligt förbrytt och litet använd för en svensk publik, jag
tror att de verkligen allra helst vilja ha äfventyrs berättelser
om ädla höfnare och rupper. Fortbi är redan utskild, all-
dagliga människor tycka ej svenska om. Jag tänker
på Götha, jag tänker på Johan och jag tänker på Carl XII och
på Bellman och jag råder dig att säga Gustaf IV om in-
stera gåva läshän. Kvarför ej, det blifva en mycket rolig
bok och hvad gjande det att det vore likt Johan. Det vore
mycket lustigt. Annalarna komme att säga det ett
par gånger och därmed vore det förbi.

Äraste, Gerda kommer och hejtar mig, vi ska
gå bort på förmiddagsbjudning och sedan äta middag
hos henne, så jag har nuva brevet sädant det är.

Men jag tycker allt fastligt mycket om henne.

Din Selma.